

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
în America pe un 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Două scrisori

Cari arată puterea credinței strămoșești și pocăința cea adevărată a unui suflet creștinesc, întors dela rătăcirea sa vremelnică, la sânul bisericii mame

Zilele de astăzi sunt pline de ispite. La fiecare cotitură de cale ne pân-dește o primejdie sufletească, o pră-pastie, o cursă gata să ne înghită. Lu-mea este plină de „apostoli” mincinoși, de slugi ale Satanei, cari invărt „Invă-țăturile” pe deget și întunecă și lumina soarelui, cu științele lor răsucite și în-cârlobate cu măiestrie. La tot pasul ne întâmpină câte-un „profet”, care se pre-face a cunoaște stihiele lumii și graiul scripturilor, mai bine chiar decât inșiși apostolii cei însuflați de Dumnezeu, cari le-au scris. Și, pe urma noilor învăță-turi mieroase, câte suflete bune, cinstite și drepte, nu cad jertfă auzului lor, luând de bani buni toate miorlăiturile și indulcitele rătăcirii ale mincinoșilor profeti. Căți creștini cu suflete simți-toare nu cad astfel în plasele isteț in-tinse ale propovăduitorilor de minciuni, cari nici nu ară, nici nu prășesc, nici nu seceră și trăiesc totuși, mai pe ușor și mai bine, decât fiii sudoarei și ai tru-dei de toate zilele!

Am văzut și noi asemenea „profeti”. I-ați văzut și Dumneavoastră, cinstiți cetitori. Li poți zări adeseori pe la gări mari, pe la târguri, mai ales pe unde se învârtă lume multă și săracă, ori strecurându-se pe drumuri ferite, spre sate depărtate, în căutare de ascultători neînvațați, moi la inimă. Chipul profetului e același. Are cisme bune în pi-cioare, pantaloni groși și surtuc de piele, împotriva gerului și a ploilor. La subsuoară nelipsita trăistă plină cu cărți, în cari își poartă încurcatele lor învățături. Ochiilor au două feluri de lucriri: una blândă și umi-lită, pentru cei slabi de inger, alta ciudoasă și plină de dușmănie pentru cei cari îi cunosc și le cetesc în suflet.

Par negustori, însă nu poți să ghi-cești niciodată ce negoț invărt. Se vâra pretutindeni. Li găsești la câmp, între plugari, în armată între oșteni, între lucrători, prin fabrici, prin mori, ori unde. Nu știi de unde răsar și nu știi unde se fac nevăzuți. Pe urmele lor însă răsar indoieli, se nasc turburări sufletesti, urmează căderi și lepădări de lege.

În asemenea mreje va fi căzut

abună seamă și fratele nostru Samuil Turdeșan, creștin greco-catolic dela Alba Iulia, care la 1928 s'a lepădat de preotul său legiuit și a căzut în apele celor pescuitori în turbure. Însă fratele Turdeșan a avut minunata tarie să se ridice de grabă din căderea sa și, cu o putere vrednică de cea mai mare cinste, s'a întors iarăși la sânul bisericii sale strămoșești, cum atât de duios o spune însuși în cele două scrisori de mai jos, ale sale. Să-l ascultăm cu toții și vom avea cea mai strălucitoare pildă în mul-tele căderi și ispite, cari împânzesc frânguroasele cărări ale zilelor noastre. Scrisorile au fost adresate amândouă Părintelui protopop *Vasile Urzică* dela Alba Iulia, care cetindu-le, va fi avut desigur una dintre cele mai mari bu-curii ale vieții sale de păstor! Iată scrisorile:

Alba Iulia, 17/XI 1929.

Prin aceasta, subsemnatul, cu tot respectul declar, în mod officios, că mă întorc în mod sărbătorește la religia mea greco-catolică, de care cu ziua de azi începând iarăși mă țin și al cărei credincios mirean sunt.

Regret din inimă, că nu am putut avea fericirea să vorbesc în persoană cu Dl Protopop, pentru a-mi cere tot-odată și scuzele pentru greșala ce am fost făcut-o când m'am fost dus la bap-tiști, iar cu ziua de mâine trebuie să mă duc la Teiuș, unde sunt numit ca grefier la judecătorie.

Vă rog stăruitor, ca dacă este de lipsă să mă prezint și în persoană, să-mi scrieți la Teiuș, de unde apoi îmi voi cere concediu.

Credinciosul mirean al D-Voastre
Samuil Turdeșan

*

Teiuș la 21/XII 1929.

Subsemnatul cu tot respectul Vă aduc la cunoștință, că cu data de 17 Noiembrie 1929, prezentându-mă în bi-roul protopopesco de sub ordinul D-voastre, însă neavând fericirea să vă pot afla acasă, am lăsat o declarație în

scris pe masa biroului, prin care în mod officios am declarat reînțoarcerea mea odată pentru totdeauna la biserica mea greco-catolică, dela baptism, unde am fost răpit de un curent al evlaviei, până când am observat rătăcirea mea de fond și în fond. Nu știu, soldatul care era atunci acasă a prezentat acea-stă declarație Domnului Protopop, sau a uitat, fiindcă eu până în ziua de azi n'am primit nici un răspuns, fapt care m'a determinat a mă adresa cu pre-zenta epistolă D-voastre, rugându-vă cu tot respectul, ca să binevoiți a dispune să fiu trecut în registrele Confesiunii — dacă în acelea s'a menționat trecerea mea la baptism — ca revenit în sânul bisericii mame, adevărat în fosta mea re-ligie strămoșească greco-catolică, și despre aceasta Vă rog cu tot respectul a mă aviza.

Luându-se în considerare, că omul fiind muritor și astfel amenințat în tot momentul cu moarte, este bine a-și aranja toate lucrurile spirituale în ordine.

Mă căesc foarte mult că v'am in-tristat, prin faptul, că în primăvara anului 1928 v'am părăsit, ducându-mă la bap-tiști, însă aceasta am făcut-o din imprudență și împins de instinctul evla-viei și din o considerație a soției mele, care mi-a cauzat greutate. Pentru acest fapt în tot momentul sunt gata pentru a Vă servi orice satisfacție fiască.

Reînoidu-mi umilita mea cerere, rămân întru totdeauna credincios mi-reanul Dvoastre, dorindu-vă dela Dum-nezeu binecuvântarea sa.

Cu fiască supunere:
Samuil Turdeșan

Sosirea dlui profesor Iorga la New-York.

Luni în 27 Ianuarie la orele 2 după amiazi a sosit dl profesor Iorga la New-York. Încă de dimineața au pornit cu o corabie pe mare dl Davilla, ministrul României la New-York, însoțit de doi consilieri Boncescu și Rosenthal, întru întâmpinarea dlui Iorga. În port l-au așteptat numeroși ziariști și toate societățile românești, fetele și feciorii îmbrăcați în port național românesc. Primirea în port a durat două ore. Dl și dna Iorga sunt oaspeții dlui William Nelson Cromwell, președintele socie-tății „Prietenii României”, care Miercurea tre-cută a dat un mare banchet în cinstea dlui Iorga.

Sfânta cuminecătură, nufremântul sufletelor noastre

După ce a săturat Domnul nostru Isus Hristos pe cei cinci mii de oameni, a ținut o vorbire mai lungă, în care a spus între altele: »Precum m'a trimis pe mine Tatăl cel viu, și eu trăiesc prin Tatăl: și celce mă va mânca pe mine, acela încă va fi viu prin mine» (Ioan 6, 57). Viață cât mai lungă și cât mai fericită căutăm și noi. Indatăce aflăm din gazete vreun leac mai nou care lungeste firul vieții, numai decât scriem să ni-l trimiță și îndată îl cumpărăm. Și aici ni-se îmbie un leac, și nu ni-l îmbie cutare medic sau farmacist șarlatan, ci însuși Dumnezeu. Pentru ce nu ne interesăm deci mai cu dinadinsul de acest leac? Alte leacuri le cumpărăm cu bani scumpi; acesta ni-se îmbie în cinste, pentru ce nu-l primim deci?

Leacurile publicate prin cele gazeturi și calendare nu-s sigure, și cu toate acestea ne cheltuim banii pe ele și le încercăm. — Leacul cel de viață făcător pe care ni-l îmbie Domnul nostru Isus Hristos este însă așa de sigur, încât celce a prorocit petirea Ierusalimului, Imprăștierea poporului jidovesc, lepădarea lui Petru și răspândirea învățăturilor sale pe întreg rotoGolul pământului, îndrăznește să zică: «Amin, Amin zic vouă: de nu veți mânca trupul Fiului omului, și de nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi» (Ioan 6, 53). Ați înțeles? «Nu veți avea viață întru voi!» Nu e glumă, e un adevăr, spus în formă de amenințare. Așadară toți acei oameni cari nu vor mânca trupul Fiului omului și nu vor bea sângele lui, adică ceice nu se vor cumineca, nu vor avea viață întru ei.

Pe cum nu poate trăi nimenea trupește dacă nu se hrănește cu mâncări, tot așa nu poate trăi cineva sufletește, dacă nu se cuminecă. Sfântul Francisc de Sales spune: Sunt două feluri de oameni, cari au lipsă de sfânta cuminecătură: cei desăvârșiți pentru că să rămână desăvârșiți și cei nedesăvârșiți pentru că să ajungă la desăvârșire; cei tari ca să nu slăbească, iar cei slabi ca să se întărească. Sfânta cuminecătură a fost care a susținut creștinismul în veacurile cele dintâi, ea a dat curajul cel mare sfinților martiri, ea a fost nutrițoarea sfințeniei. De aceea aflăm în viața sfinților atâtea pilde minunate despre primirea deasă a sfinței cuminecături, și nu aflăm peste tot sfinți cari să nu se fi cuminecat des.

Cei mai mulți oameni sunt însă de părerea că nu suntem vrednici a ne împărtăși prea des cu trupul și sângele Domnului. Acestora le vom răspunde, că biserica poruncește tuturor creștinilor, atât celor vrednici cât și celor nevrednici, să rostească, înainte de a se cumineca, cuvintele: «Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie împărtășirea sfințelor tale taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului». Așadară și cei sfinți se tem că împărtășirea cu sfințele taine să nu le fie

spre judecată sau osândă, decum noi păcătoșii. Și apoi, dacă ne-am lua foarte strict, nici un om din această lume nu este deplin vrednic de cuminecătură, singur numai unul Dumnezeu poate să primească în mod deplin vrednic pe un Dumnezeu. Cu toate acestea însă Isus n'a întemeiat sfânta cuminecătură pentru îngeri, ci pentru oameni, semn că a prevăzut că vor fi totdeauna oameni vrednici de a se cumineca. Iar vrednici sunt toți oamenii cari nu sunt întinați cu păcate de moarte.

Având păcate mai mici și mai ușoare, te poți cumineca cu vrednicie? — va întreba cineva. Da, desigur. Pentru că păcatele mărunte și ușoare nu ne fac dușmani cu Dumnezeu, numai ne înstrăinează de el. Iar sfânta cuminecătură tocmai de aceea trebuie s'o primească ceice au păcate mai mici, ca să scape și de acestea și să se sfințească și desăvârșască. Sfântul Francisc de Sales spune despre oamenii cari aduc tot felul de pedeci împotriva cuminecăturii cât mai dese, că sunt asemenea oaspeților invitați la ospățul din sfânta Scriptură, cari se scuza cu tot felul de nimicuri că nu pot lua parte, și apoi zice: «Unii spun că nu sunt destul de desăvârșiți. De sigur, cum vor și putea deveni desăvârșiți, dacă se îndepărtează de izvorul desăvârșirii? Alții spun că sunt prea slabi și cad foarte ușor în păcate. Pentru ce nu recunosc sfânta cuminecătură de pâinea celor tari și pentru ce nu se împărtășesc mai des? Iarși alții spun că sunt bolnavi. Unii ca aceștia nu se gândesc că aici îi așteaptă medicul. Alții susțin că nu sunt vrednici, ca și când biserica n'ar pune și în gura celor mai sfinți cuvintele: «Doamne nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu» (Mateiu 8, 8). Iarși alții se plâng că au prea multe afaceri. Și tocmai aci se află celce zice: «Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voi odihni pe voi» (Mateiu 11, 28). Alții se tem că vor primi taina spre osândă. Oare n'ar fi mai bine dacă s'ar teme că se vor osândi pentru că nu o primesc? Și în sfârșit alții se feresc de cuminecare din umilință. Dar nu arareori umilința aceasta este falsă și asemănătoare smereniei regelui Achar, care se opunea onoarei lui Dumnezeu sub pretextul că se temea de a nu ispiti pe Dumnezeu. Și cum să ne învățăm a-l primi pe Dumnezeu în mod vrednic decât tocmai prin aceea că-l primim adese, tot așa precum ne obișnuim și cu un alt lucru oarecare numai prin aceea dacă-l repetăm cât mai des».

Dar poate veți zice unii, aceasta o spune un sfânt apusean, despre cei răsăriteni nu cred că ar fi recomandat să primim atât de des sfânta cuminecătură. Să vedem deci ce spun câțiva mari sfinți răsăriteni în privința aceasta. Sfântul Ciprian zice în epistola sa a 54-a: «Sufletul se lipsește de putere și de curaj, dacă nu-l ajută, nu-l întărește și nu-l aprinde sfânta cuminecătură». Sfântul Vasile cel Mare spune în epistola sa a 289-a: «E bine și rodnic a te cumineca zilnic și a te împărtăși cu sfântul trup și sânge al lui Isus Hristos, fiindcă el însuși o spune clar: «Celce mănca trupul meu și bea sângele meu, are viața de veci!» Cine se îndoieste deci, că dacă te împărtășești mai des cu viața, nu este altceva decât a trăi cu tărie?» Sfântul Ioan Gurădeaur spune în homilia sa a 83-a: «Au nu vedeți, cu câtă lăcomie dorește pruncii cei mici pieptul

mamei lor? — Cu nu mai puțin dor ar trebui să ne apropiem și noi de această masă».

Iată așadară că nu numai sfinții apuseeni, ci și cei mai mari sfinți răsăriteni ne îndeamnă cu tot dinadinsul să ne cuminecăm cât mai des.

De aceea putem spune, fără de a ne fi frică că spunem un lucru prea cutezat, că celce din ușurătate nu se împărtășește mai multă vreme, este primejduit a muri sufletește, întocmai așa precum este în primejdie de a muri trupește acela care nu mănâncă mai multă vreme. S'au întâmplat, n'eu vorba, și cazuri de acelea că cineva nu s'a împărtășit mai multă vreme și cu toate acestea a rămas sfânt, precum s'au întâmplat și cazuri de acelea, că cineva a putut trăi mai multă vreme fără de mănecare. Așa a fost de pildă sfânta Maria Egipteană, care a trăit 47 ani în pustie, fără de a se cumineca, ori sfântul Pavel Pustnicul sau sfântul Antonie Pustnicul. Despre aceștia însă spune papa Benedict XIV. că Spiritul Sfânt care i-a dus în pustie s'a îngrijit să le suplinească și sfințele taine. Cei mai mulți dintre pustnici au primit însă sfânta cuminecătură cel puțin înainte de moarte. Celce din oarecare cauză nu poate primi mai multă vreme sfânta cuminecătură, este obligat să se cuminece cel puțin sufletește, adică cu cuminecătura dorului, iar dacă i-se dă cumva prilej, trebuie să o primească și de fapt. Așa ne învață unul dintre marii dascăli ai lumii și ierarhi, sfântul Toma de Aquino.

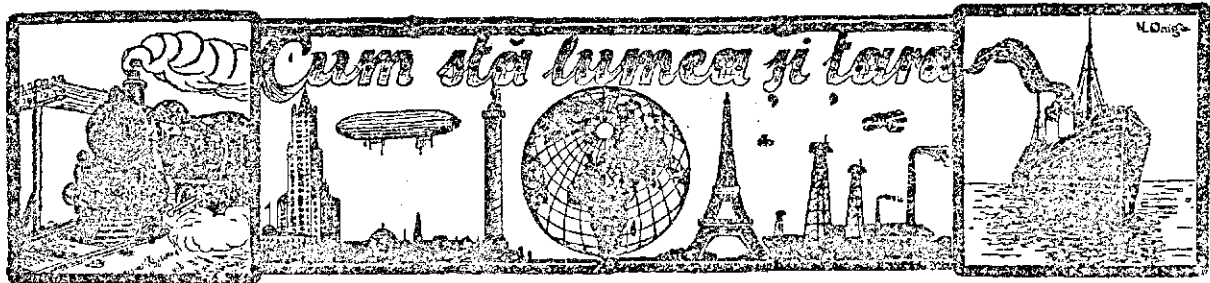
Rămâne deci un adevăr care nu se poate trage la îndoială, că sfânta cuminecătură este nutremântul sufletelor noastre, și că precum trupul moare fără hrană și apă, așa moare și sufletul fără de trupul și sângele Domnului. Iară acest adevăr nu-l susțin numai sfinții bisericii apusene, ci și toți părinții și sfinții bisericii răsăritene, în frunte cu cei trei mari dascăli ai lumii și ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gurădeaur. Așadară celce vorbește împotriva cuminecării dese, vorbește împotriva învățaturii bisericii apusene și răsăritene.

Iuliu Maior.

Ca să nu moară de foame. Zilerul Milotai Iosif din Dobrița (Ungaria) n'a avut mai multe zile de lucru. Nevastă-sa și cei doi copii erau să-i moară de foame. Ce era să facă? S'a dus afară de oraș, la locul unde se aruncă gunoaietele, și a scos de acolo toate rămășițele de mâncări, și le-au mâncat. Într-o zi s'au îmbolnăvit cu toții de aceste mâncări stricate și i-au dus la clinică, unde numai cu mare greutate le-au putut mântui medicii viața.

Cușca negustorilor șarlatani

Departa de la noi, prin mijlocul Asiei, în țara Afganistanului, este o lege, în înțelesul căreia negustorii cari au vândut marfa mai scump decât prețul oficial, sunt bătuți cu câte 100 de lovituri de nuia pe tălpile picioarelor, apoi sunt închiși într-o cușcă de fier. Cușca e așezată în mijlocul pieței orașului. Negustorii necinstiți trebuie să steie închiși în cușcă câte 3—4 zile după mărimea și greutatea vinului. Oamenii, cari au fost înșelați de negustorul închis în cușcă, au dreptul să meargă la el, să-l înșape cu ace printre gratiile cuștei, să-l blasteme și să-l scuie. O astfel de cușcă s'ar putea aduce și la noi în țară. Poate n'ar mai fi atâtea șarlatanii.

Ce mai e nou în politică

Celea din urmă știri în pragul alegerilor — Domnu Vintilă ar vrea să-și retragă listele dela votare — Patimile deslănțuite au dat două omoruri, unul în Bucovina și altul în vechiul regat, aproape de Râmnicul-Sărat

Scriem aceste știri cu câteva ceasuri înainte de începerea alegerilor. Deci nu putem să știm ce vor da urnele. Semnele arată însă, biruința neîndoioasă a domnului Maniu și a roatei. Alegătorii stau strânși cu aceeași însuflețire împrejurul steagurilor național-țărăniște. Guvernul are nădejde să ieie, pe toată țara, 70—80 la sută din toate voturile cari se vor da. În felul acesta, d. Maniu va fi tot atât de tare la locul său, ca și la 1928, când a luat puterea.

Față cu semnele cari se arată și față cu nădejdiile pe carile are guvernul, partidele din opoziție stau cam opărite. Averscanii nici n'au depus liste, iar liberalii cu două zile înainte de alegeri stăteau încă în chibzuri, că oare să meargă la vot, sau să nu meargă?

Conducătorii liberalilor au ținut la București un mare stat, în care d. Vintilă Brătianu a fost de părerea, că aderentii partidului său să nu voteze, decât doar la orașe, unde sunt nădejdi să facă mai multă ispravă, iar listele liberale, unde votează satele, să fie retrase. Căci zice d. Vintilă: dela popor nu multe voturi vom căpăta și, astfel, am putea ieși opăriți cum se cade.

În schimb, luându-ne listele dela votare, vom putea spune: n'am votat, ca să nu se facă vărsări de sânge între ai noștri și «voinicii», iar d. Maniu nu se va putea lăuda cu prea mare izbândă, după ce n'a votat întreagă țara. Noi punem vina pe «voinicii» și stăm frumușel acasă!

Față cu aceste păreri ale dlui Vintilă Brătianu, cică a stat d. Duca, alt conducător liberal, care a zis: Ba să mergem și noi la vot, oricum ar ieși alegerile, căci avem și noi oameni destui! Ori, chiar dacă n'am căpăta toate voturile pe cari le așteptăm, cel puțin nu-i supărăm pe național-țărăniști cu retragerea noastră, și când o fi să se schimbe guvernul, ne vor lăsa să venim noi după dânșii la putere! Că mai mult decât până la toamnă ei și așa nu rămân, — spunea d. Duca.

Va să zică, liberalii, înaintea alegerilor, erau încă împărțiți în păreri. Și, până în momentul când scriem noi aceste știri, despre hotărîrea din urmă a conducătorilor liberali încă n'avem nici o știre. Mai mult sigur, că tot vor vota și liberalii.

*

Foița „UNIRII POPORULUI”

Din viața misionarilor

— Mihail Unia, apostolul leproșilor —

În Decembrie 1895 o mare mulțime petrecea în procesiune sărbătorească la cimitirul salesian din Turin trupul neînsușit al unui tânăr preot salesian. În America îl jalea o țară întreagă. Papa încă simțea durere la moartea acestui om și trimitea binecuvântare mai marei acestei societăți, tuturor salesianilor și îndeosebi misionarilor salesiani, drept mângâiere pentru pierderea nemăsurată, ce i-a ajuns prin moartea acestui tânăr preot salesian.

După moarte, i-s'a ridicat un monument în Italia, unde s'a născut, și în America, unde a lucrat.

— Cine a fost acest tânăr preot salesian?

— Mihail Unia, apostolul leproșilor.

Ca să înțelegem cauza de ce a fost așa mare jalea la moartea lui și de ce i-s'a ridicat monumente după moarte, vom descrie pe scurt acei leproși, al căror grijitor a fost el, pentru cari și-a jertfit viața, pentru cari s'a luptat, s'a ostenit, a suferit și fără de cari nici să moară nu a putut...

I. Țara morților vii

Într-o țară a Americii de Sud, în Columbia, este o comună ascunsă, cu numele spaniol *Aqua di Dios* („Apa lui Dumnezeu”).

Comuna aceasta se putea numi — mai acuză patruzeci de ani — țara morților vii. De ce? Veți ști mai târziu.

Comuna aceasta era un spital mare. În toată casa locuiau numai oameni bolnavi. Prin 1895 numărul locuitorilor era numai 870: toți bolnavi nevindecabili, meniți morții. Între ei 140 de copii mai mici de 10 ani.

Satul se afla într'un ținut minunat. Are străde curate și totdeauna uscate. Cu turnul alb al bisericii, cu spitalul acoperit roșu, cu bordeiele ascunse între tufșuri de flori și pomi verzi arată trecătorului o priveliște încântătoare, dar numai din depărtare, căci examinând mai de aproape, e icoana unui muribund împodobit cu flori.

Numele *Aqua di Dios*, românește: *Apa lui Dumnezeu*, vine de acolo, că nu are fântâni, izvoare, ci oamenii se folosesc numai cu apa ce o trimite Dumnezeu din nori. Dar apa asta iute se clocește de căldura cea mare, ce domnește pe aici. Oamenii o cară din mari depărtări în vase puse pe catări.

II. Cine sunt leproșii?

Ei sunt jertfele unei boale nevindecabile molipsitoare, care îi macină încet, cu anii și chiar cu zecile de ani. La început abia se văd ceva semne. Apoi boala și putregaiul începe a roade... Când boala a înaintat, bieții bolnavi abia mai au formă de om. Din cap până în picioare sunt plini cu bube mari, puturoase. S'ar putea numi putregaiuri vii. Unul nu are o mână; altuia i-a căzut brațul întreg. Carnea

Mare durere, că alegerile n'au putut trece fără vărsare de sânge! Încă nici nu s'au deschis urnele pentru votări și vine știrea întristătoare, că au fost omorâți doi oameni în patimile deslănțuite. A murit un primar național-țărănist și un agent electoral (cortez) liberal.

Cel dintâi omor s'a întâmplat în comuna Ruși-Moldovița din Bucovina. Primarul Balabaciuc din această comună se găsea Sâmbătă seara, în 1 Februarie, la primărie și împărția certificate de alegători. Isprăvind târziu, pe la 9 ceasuri, a dat să meargă spre casă. Aproape de primărie, la o cotitură, au răsunat din întunec mai multe împușcături. Un glonte a nimerit pe Balabaciuc în foale, care a și căzut numai decât. La vaerele lui au sărit vecinii într'ajutor, cari l-au pus într'o căruță și l-au dus la spital la Câmpulung, unde a murit în chinuri groaznice. Celea dintâi cercetări spun, că Balabaciuc a fost împușcat de către dușmanii săi politici. Jandarmii sosiți la fața locului au arestat vre-o 35 de oameni, în frunte cu fostul consilier județean Valeriu Macewski, mare luptător liberal. Fapt este, că în comuna Ruși-Moldovița de săptămâni de zile au fost aspre frecări și certe politice, cari iată, s'au isprăvit cu împușcături și cu moarte.

A doua nenorocire s'a petrecut în comuna Căndești din apropiere de Râmnicul-Sărat. Aici s'au luat la ceartă grea național-țărănistul Barbu Toma cu liberalul Ion Tatulescu. Acesta din urmă cică l-a supărat rău pe cel dintâi și acela, trăgându-și cuțitul dela curea, l-a înjunghiat pe Tatulescu, care a murit la spital foarte curând. Despre Tatulescu se spune că a fost un mare bătaș la toate alegerile, de care era îngrozit întreg satul.

S'au mai întâmplat neorânduieși și bătăi la Ismail, pe Dunăre, unde răutățile le-au pornit comuniștii, cari au atacat pe

se desface de pe trupurile lor. Altul nu are un picior, nas, urechi... Ferească bunul Dumnezeu! Și în starea asta trăiesc, se târăsc, ca vai de ei, cu zecile de ani, spre chin și ispășire groznică!

Un călător își descrie precum urmează cele văzute:

„Timp de trei zile am înaintat pe căi uimitor de frumoase, până când am ajuns în țara durerii. În unele locuri trebuia să trec și pe lângă prăpastii amețitoare. Drumuri scrobite în stâncă, mlaștini adânci, văi prăpăstioase, pe unde trebuie să trec cu catărul meu... iată-mă ajuns în țara durerii.

Mai întâiu, în apropiere de un bordeiu, zăresc o femeie tânără. Obrazul ei este schimonosit. Ii lipsește nasul. Urechile i-s'au umflat, fiind de patru-ori mai mari, ca de regulă. Priveliște grozavă. În brațe ține un copil. El încă e menit morții și va mai da, poate, și altora boala mortală.

În Columbia sunt vr'o 25.000 de leproși. Numărul lor crește în mod spăimântător. Guvernul columbian face tot ce poate, ca să curme primejdia și molima.

Mă îngrozesc cu cât pătrund mai adânc în comună.

Curiositatea scoate pe bărbați și femei din bordeie. Multora le lipsește nasul. Alții poartă ochelari verzi, făcându-i și mai înfiorători. Urechile unuia sunt de o palmă, ajungându-i până la umeri.

Mă duc în spitalul comun.

Primul nenorocit, care îmi vine înainte

național-tărăniști la o adunare. Aceștia nu s'au lăsat, și s'a făcut o păruială urâtă. Jandarmii însă au deținut pe bătăuși, ducându-i la închisoare. De altfel, pretutindeni armata și jandarmii s'au purtat foarte bine, potrivit cu poruncile pe cari le-au căpătat.

Acestea ne sunt știrile, în legătură cu alegerile județene. Intru cât, până la punerea foii sub tipar, vom afla rezultate, le vom da în alt loc al gazetei.

Din lumea largă

Comuniștii își înalță creasta

Dela o vreme încoace, puii bolșevicilor din Rusia, așa numiții comuniști, tot mai mult se vâra printre popoarele Europei. Și ici și colo se ivesc, înălțându-și crestele. Mai de curând, se pare că au tăbărit mai cu grosu asupra Germaniei, pe care vreau să o schimbe după calapodul minții lor. În acest scop, s'au vârit printre muncitorii orașelor, pe cari îi fac să se răscoale în potruva autorităților, pricinuind turburări sângeroase.

Se spune, că bolșevicii și-au pus ochii și pe Basarabia noastră, pe care ar dori-o învaluită în flăcări și ruptă de trupul nației noastre. Bine înțeles, că oastea noastră stă cu ochii în patru și va zdrobi la timp pe toți puii de năpârcă. Inșă totuș se cade să fim cu grijă pretutindeni, ca nici pomeneală de comuniști să nu se aciuze printre noi, căci acești pui de bolșevici una au pe buze și alta în inimi. Ei vreau să turbure țările, ca să infulice și să prădeze dânșii, ce-au adunat alți cu sudoare și cu osteneală grea, cum au făcut în Rusia.

Un bun izvor de venit, la care nu ne prea gândim

În zilele de astăzi economii noștri se plâng, că bucatele n'au preț și că plugarul nu mai răzbește cu necazurile. Bani se fac greu și sătenii înoată în datorii. Prea adevărat. Dar se pare, că noi Românii prea ne legăm numai de coada sapei și de grindeiul plugului. Alte nații, în alte țări, știu storce bani și din peatră seacă, vorba aia.

Să arătăm azi o singură pildă.

În Anglia, în Franța și în America, găinile economilor dau fiecare câte 110—120 ouă pe an. Sunt însă și găini de soi (și acestea sunt mai multe) cari dau 150—180 ouă pe an. Fără să mai pomenim de celea năzdrăvane, adevărate alese pe sprânceană, cari fac și câte 280—300 ouă.

Și de ce culeg acei economi atâtea ouă dela găinile lor? Răspunsul este scurt și simplu: fiindcă englezii, franțuji sau americanii își îngrijesc găinile lor mai bine decum îngrijim noi vitele (cari le îngrijim!). Le țin în păture mari, curate, ferite de frig și de căldură, le țin ca pe palme, cum s'ar zice! Nu apropie de casa lor decât soiuri bune, ouătoare și le poartă protocoale despre neam și despre fel, mai altminterea ca la cartea fundării. Și apoi răsplata nu întârzie: sunt comune întregi cari trăiesc numai pe urma ouălor și a puilor de găină. Trăiesc boierește, căci le vând cu vagoanele și aduc acasă banii cu sacii, când fac vânzări mai mari.

La noi? Găinuțele noastre, găinuțe nu pentru soi, ci amarate din lipsa de grijă și de hrană, abia fac la an câte 50—80 de ouă, de cari încă nu prea avem folos, căci multe se pierd prin celea șuri și clăi de paie, ori își ling

câinii boturile după ele. Găinile noastre dorm unde se întâmplă, în acăți și în frăgari, ori în cotrețe necăjite de grădele, unde își taie labele în munții de găinaț ce se adună în curgerea anilor. Le mănăcă păduchii și leucid bolile polog, când dă colera în ele.

Și apoi noi le ducem la târg de labe și ouăle pe câte-un fund de corfă, ori în merindare..!

Nu zice nime, să ne mutăm noi în cotrețe și să culcăm găinile în casele dinainte. Inșă dacă am înțelege și noi să punem preț mai mare pe traiul găinilor noastre, multe necazuri am putea implini din ouă și din pui, la timpuri de izbeliște.

Bătrân întinerit de doctorul Voronow

Voronow este acela, care se tot trudește să întinerească pe bătrâni. Face tot felul de încercări de întinerire. În vremea din urmă una dintre acestea încercări i-a reușit pe deplin. Anume, un bătrân în vârstă de 74 de ani a fost întinerit cum se cade. Înainte de încercările pe cari le-a făcut Voronow cu el, se simțea foarte slăbit, obosia repede, îi tremurau mâinile, era greoi la vorbă și nu putea lucra: tot atâtea semne de bătrânețe. Doctorul Voronow l-a aluit cu glande dela o moimă. Și la șase săptămâni după această oltuire, bătrânul și-a căpătat voia de lucru, se simțea în putere atât sufletește cât și trupest, arătându-și voința chiar să se însoare.

Să spunem însă, că aceasta întinerire nu ține mult și omul iarăși ajunge în starea bătrânețelor.

Tren căzut în prăpastie. Trenul accelerat plesat din Madrid (capitata Spaniei) se apropia de stația ultimă Los Barros, când s'a rupt podul, iară trenul a căzut în prăpastie. Până acuma au fost descoperiți 2 morți. Spre noroc nu erau mulți călători în tren în clipita nenorocirii.

În localul acesta trist, este un tinăr de 25 ani. Lângă el e medicul de asemenea leproș. Două călugărițe tinere se pleacă la acest putregaiu copleșit de bube puturoase de sus până jos. Una spală bubele, a doua pune legături.

Nu puteam răbda mai departe. Am ieșit. La câțiva pași este piața.

Sute de leproși vând și cumpără aici. Nici unul nu-și imbie marfa cu glas tare. Nici unul nu se târgue. Totul merge în liniște. Aici e țara morților.

III. Cine să meargă în serviciul leproșilor?

Protestanții?

Pe insulele Molusce iarăși sunt leproși. Intre ei mulți protestanți. Pentru ei sunt și misionari protestanți. Dar aceștia nu îndrăznesc a-și cerceta pe coreligionarii leproși. Unul fu mai curajos și s'a hotărât să-i cerceteze. Dar îndată ce i-a zărit, a luat-o la sinătoasa îndărăpt la corabie și niciodată nu s'a mai întors la țarmurii Molusci.

Un altul avu curajul mai mare. S'a așezat pe insulă, dar și-a ales mai departe de leproși locuința, ocolind orice atingere cu ei. Peste vr'o doi ani s'a lăsat de vitejie și s'a mutat în loc mai priincios.

IV. Cine merge deci la leproși?

De fapta aceasta eroică sunt capabili numai călugării catolici și călugărițele catolice.

De ce? Sunt ei cumva asigurați că nu se vor molipsi de boală?

Oh nu! Și de ei se lipește lepra.

Acuma vor înțelege cetitorii de ce se bucură de atâtea cinste călugării și călugărițele, cari cu primejduirea vieții lor proprii se duc la acești nenorociți, pentru a-i ridica sufletește, a-i mângâia, a-i pregăti pentru viața de după moarte.

V. Mihail Unia

Acuma veți înțelege toți de ce trebuie să respecte oamenii cu inimă simțitoare pe un bărbat, care privind nepăsător la moarte în față, merge să moară între aceia, la cari nu eutează a merge nici rudeniile lor, ca să nu se infecteze de molima ingrozitoare.

Acesta a fost Mihail Unia, preot salesian, despre care vom vorbi în cele următoare.

Mulți dintre cetitorii aceste foi populare și ai Calendarului dela Blaj, știu că sfântul Don Bosco a întemeiat un seminar pentru tinerii cari se pregăteau de preoți. Din seminarul acesta a eșit și Mihail Unia, care era de 28 ani, când un glas tainic îl îndemna să se pregătească intru preoție.

Dar cariera preotească e o carieră sfântă pentru cine vrea să o înțeleagă. Trebuie să te pregătești pentru ea cu viața sfântă.

Așa s'a pregătit și Unia pentru preoție. În satul lui tot omul știa la ce se pregătește Unia. Toți îl numiau „popă”. Când se ivia între prietini, le vorbea numai lucruri sfinte. Și aceia, a căror limbă cam lălăia vorbe necuviincioase, nu îndrăsniau să zică nici măc în societatea lui. Ba când îl vedeau că se a-

propie, se domoliau cu cuvintele: „Tăceți, că vine popa!”

Întăiu și-a combătut greșelile proprii. Apoi îndemna și pe alții. Dela fire era rânzos, se irita ușor. Dar s'a desvâțat, și-a imblânzit firea. Ba încurând a ajuns vestit, ca împăciuitoare al celor iavrâjbiți.

Odată a auzit, că o păreche trăia în ceartă. El pentru a face pace, a căutat timpul potrivit să vorbească odată cu bărbatul apoi cu femeea, îndemnându-i să lase cearta și să se împacă. Dar totdeauna i-a fost zădarnică stăruința. Intr'o zi aude mare sgomot, mare zarvă. Soțul și soția se injurau, se batjocoriau, cum le venia la gură. Unia, temându-se să nu se ia de cap, alergă între ei și scoțând un crucifix (o cruciuliță) dela gâtul său, le-o ținu înainte și le zise cu glas tare: „De multeori nu m'ați ascultat, nu v'ați împăcat. Acuma respingeți și pe Mântuitorul, dacă puteți!” Zicând cuvintele aceste, fața lui strălucia ca a unui inger. Gălăvitorii, isbucnind atunci în plâns, s'au aruncat în genunchi înaintea lui, cerând iertare. „Dumnezeu vă iartă, dar întăiu voi trebuie să vă iertați unul pe altul” — răspuse el.

— Ne legăm cu jurământ — ziseră ei — că vom trăi în pace!

Unia ridicând sus cruciulița, i-a binecuvântat cu ea.

VI. În cercul fermecat al lui Don Bosco, care-i știe secretele

Unia voia să fie preot, dar nu preot salesian, ci preot simplu și să se întorcă în

Nenorocirea mitropolitului Pimen al Moldovei. Mitropolitul Pimen al Moldovei se cobora în gara Iași din trenul care-l aducea dela București. A alunecat și căzând și-a rupt piciorul și s'a lovit rău și la coapsă.

Sărbătoarea liceului de băieți din Blaj. Sfinții Trei Ierarhi sunt patrozii liceului de băieți din Blaj. Așa au hotărât vechii arhieri ai Blajului. Din vremuri vechi încă se sărbătorește ziua aceasta, și anume așa, că elevii anume aleși de către profesori declamează câte o poezie ori reproduc câte o vorbire în toate limbile cari se propun în liceu. De astă dată au declamat românește Romul Boca din clasa VII B., latinește Iuliu Maxim cl. VII A., grecește Petru Breaz cl. VII A., franțuzește Laurentiu Pop cl. VI B., iară nemțește Ioan Mărza cl. VI A., Elevul Gheorghe Biriș din cl. VII B., președintele cercului literar al elevilor, a ținut o frumoasă dizertație despre marele mucenic al neamului și bisericii noastre, episcopul Inocențiu Micu Claib, care a întemeiat orașul Blaj. Orchestra elevilor, de sub conducerea părintelui profesor Celestin Cherebetiu, a cântat două frumoase cântări la vioară, iară corul elevilor, de sub conducerea părintelui profesor Eugen Hopârtean, o cântare frumoasă.

Alegerea de deputat dela Caras. În județul Caras s'a făcut mai zilele trecute alegere de deputat în locul rămas vacant prin moartea protopopului Mihail Gașpar. Candidatul național țărănesc Mihail Manoiilescu, fost subsecretar de stat în guvernul dlui Averescu, a întrunit 31,127 voturi, Șerban Voinea socialist 7345 voturi, Conciatu liberal independent

satul lui. La Don Bosco și-a înaintat cererea numai ca să poată învăța în seminar. Don Bosco l-a luat lângă sine. Într-o zi, vorbind cu Uaia, i-a spus, că după terminarea studiilor va fi preot salesian.

— Oh, eu nu vreau să mă fac preot salesian!

— Cum? Dar nu vrei să rămâi cu Don Bosco?

— Nu zău, ci ca preot vreau să mă întorc în satul meu.

Don Bosco zimbă. Unia nu înțelegea zimbetul acesta. Abia mai târziu l-a înțeles.

Don Bosco avea obiceiul, ca timpul liber dinainte de cină să-l petreacă în societatea elevilor. Aceștia îl impresurau ca albinele, petrecându-și cu el. La început se mai amesteca și Unia între ei, dar nu rămânea mult, ci se depărta. Privia larmalaia din depărtare și vedea că Don Bosco par-că vrăjia pe băieți și băieții ziceau: „Acuș și eu voi face așa, cu copiii din satul meu, când voi fi preot“.

Când băieții mergeau să se spovedească la Don Bosco, par-că nu mai erau cei neastâmpărați dela joc, ci cu totul schimbați, blânzi și serioși. A rămas uimit și Unia de schimbarea aceasta.

Dar pentru aceea tot nu voia să fie preotul societății lui Don Bosco!

Într-o zi îl agrăește Don Bosco:

— În adevăr nu vrei să fi preot salesian?

— Nu vreau, zău! — răspunse Unia.

Dar dacă ți-ar da Dumnezeu un semn spre lucrul acesta?

2524 voturi, iară Brudariu lupist 1862 voturi. Partidul național țărănesc a întrunit deci peste 80 % a tuturor voturilor.

Un câine scapă trei studenți dela moarte. Trei studenți germani s'au rătatit în zăpezile de pe munții uriași din Cehoslovacia. Cei trei studenți, doborâți de furtună și acoperiți de zăpadă, își așteptau moartea, când un câine dela un adăpost din apropiere a început să dea semne de îngrijorare și să latre furios mergând la paznici și conducându-i la cei trei nefericiți. Câinele a mers la cei trei nefericiți, a început a-i descoperi de zăpadă, așa că paznicii i-au putut duce la adăpost, unde i-au îngrijit până s'au însănătoșit.

Martorii și alegătorii vor călători în cinste. Cu toate că guvernul a oprit ca să mai poată cineva călători în cinste pe căile ferate române, s'a resgândit și s'a înțeles cu direcțiunea C. F. R. ca martorii diferitelor procese și alegătorii să poată călători în cinste pe C. F. R. În schimb guvernul plătește pentru aceasta la an o anumită sumă de bani.

Un copilăș vrea să-și desgroape mama. În comuna Dambu de lângă Cuij a murit înainte cu câteva zile soția lui Maurițiu Gersch, rămânând după ea un copilăș de 5 ani. Tatăl a spus de mai multe ori copilului, ce bine ar fi, dacă ar trăi mamă-sa.

Zilele trecute copilășul a dispărut de oasă. Tatăl său l-a căutat în toate părțile, dar nu l-a aflat nicăiri. A plecat apoi cu câțiva oameni, ca să-l caute. Trecând prin apropierea cimitirului, au auzit plânsete. Apropiindu-se, au găsit pe copilăș cu o sapă în mână la mormântul mamei sale, unde degerase de jumătate. Întrebat ce face acolo, a răspuns, că desgroapă pe mamă-sa, ca să nu mai tot plângă tatăl său.

Preoți și țărani osândiți la moarte în Rusia. Într'un sat din județul Tula (Rusia) 3 preoți și mai mulți țărani n'au voit să predea clopotele dela biserică comuniștilor ca să facă

Atunci Unia privi fix la Don Bosco. Nu credea că vorbește serios. Credea că numai glumește cu el, ori vrea să glumească.

— Ce semn? — întreabă Unia, cu nedumerire.

— Iacă, eu îți voi spune toate tainele, toate secretele vieții tale, voi face cu tine o mărturisire generală despre toată viața ta trecută, fără ca tu să-mi spui nici un cuvânt!

Atunci începu a-i descrie toate întâmplările vieții și stările sufletești ale lui Unia. Acesta asculta, se mira... Nu știa, că oare e treaz, sau visează?

— Părinte Bosco, de unde ie știi toate aceste? — întreabă cu uimire bietul Unia.

Don Bosco nu i-a răspuns, ci i-a spus mai departe:

— Când erai de 11 ani, într-o Duminică ați fost la vecernie. Un băiat a adormit și în starea asta era cu gura căscată. Tu ți-ai scos atunci o prună din buzunar și i-ai vârit-o în gura căscată. Bietul băiat începu a se îneca, se trezi strigând după ajutor. Cu o sfortare de tusa svării afară pruna și fu scapat...

Când Don Bosco isprăvi mărturisirea, Unia rămase incremenit și convins, că Don Bosco e omul lui Dumnezeu. Din ziua aceasta s'a hotărât și el să rămână în societatea salesiană, pentru a servi lui Dumnezeu, sub conducerea lui Don Bosco.

(Prelucrare după publicații salesiane).

Gavr. Todica.

din ele tunuri. Mai mult, când studenții ate (cari nu cred în Dumnezeu) s'au urcat în turn, ca să arunce clopotele jos, țărani i-au bătut. Numai decât s'a făcut arătare împotriva preoților și țărănilor, iară judecătoria comunistă a osândit la moarte pe doi dintre preoți și pe mai mulți țărani, spânzurându-i a doua zi, iar pe celalalt preot și țărani i-a judecat la mai mulți ani de temniță grea.

Viață lungă. În comuna Măcin a murit bătrânul Ion Gheorghe, în vârstă de 125 ani. A fost deplin sănătos întreaga sa viață. Cel mai mic fecior al său e de 65 de ani.

Sporul șoarecilor. Cărturarii cari se ocupă cu viața animalelor, au aflat, că o pereche de șoareci se înmulțește într'un an de patru ori, șorecioaica făcând câte 8 pui, la an 32. Aceștia, la rândul lor, fată și ei, fiecare pereche, alături de bătrâni, tot 'pe atâția. Și cei cari vin încă nu se lasă mai pe jos. Sototindu-se laolaltă sporul dintr'o singură pereche în trei ani de zile, iasă numărul de 253,762. Atâtea dobitoace mărunte da o singură pereche de șoareci în trei ani. Bineînțeles, că din acel număr mare mai pustiesc pisicile, bolile, apele și alte năpăști ale neamului șorecesc. Însă totuși mai rămân destui. Ș'atunci să nu ne mirăm, că unde se încuibă fac pagube atât de însemnate.

Un copil ca nealții. Spun gazetele străine, că în orașul Calcuta din India (Asia) s'ar afla un copil minunat, care, fiind numai de doi ani, vorbește ca un bătrân, ține predici și îndeamnă pe cei cari îl ascultă, să se teamă de Dumnezeu și să nu calce sfintele porunci. Cărturarii stau uimiți în fața lui și nu pot să-l întreacă în înțelepciune. Părinții copilului spun, că el a început să vorbească a treia zi după naștere. Și că vorbește mai ales despre Dumnezeu și lucruri sfinte. Cetinește această știre, te gândești, că poate Dumnezeu vrea să rușineze prin acel copil pe oamenii mari, cari se gândesc prea puțin la suflet și la căile Domnului!

Oraș nu glumă. Unul dintre cele mai mari orașe ale Europei este astăzi fără îndoială Berlinul. Că ce mare este acest oraș, se poate vedea de acolo că trenurile cari intră în garile din Berlin duc la an 180 milioane oameni în oraș. Tramvaiele, autobusele, automobilele și trăsurile Berlinului fac zilnic o cale de 700 mii kilometri; lungimea căilor ferate și ale tramvaielor din Berlin fac 1085 kilometri. Berlinul are 5300 de vagoane de tramvai, în cari încap 360 mii oameni. În schimb se și întâmplă zilnic cam 400 de nenorociri cu tramvaiele, autobusele și automobilele.

O țară care trăiește numai din creșterea oilor. Pe vremuri și noi Romani trăiam aproape numai din creșterea oilor. Astăzi însă ne-am mai lăsat de meșteșugul acesta, spre marea pagubă a țării. Este în schimb o țară, mai bine zis un continent, adevărat foarte mare insulă care constă din mai multe țări, mare ca Europa, unde aproape toți locuitorii trăiesc numai din creșterea oilor. Au ei niște oi minunate, oile așa numite *merino*, a căror lână este cea mai scumpă în toată lumea. Și fiindcă lâna aceasta o cumpără toată lumea, Australia trăiește din creșterea acestor oi, și încă bine, așa că aproape nu are nici o datoarie. Muncitorii sunt plătiți bine, lucră puține ore la zi și trăiesc aproape îmbuibat. Norocul Austrialienilor este, că țara lor e foarte uscată și oile nu capătă călbează.

Așa de bine a falsificat hârtiile de 1000 lei, încat nici cei dela Banca Națională nu au putut face deosebire între leii falsificați și între

leii cei buni. Marele meșter a fost un ungur cu numele Szabó Lajos, care a cutreerat aproape întreaga Europa și pretutindena a falsificat bani cu mare succes. Poliția a aflat acasă la el 600 de hârtii de câte o mie, cari de cari mai bine falsificate. Pe urma acestei descoperiri poliția a constatat că în țară sunt multe hârtii de câte o mie, falsificate de Szabó Lajos; mai mult, s'au aflat unele chiar și în casa Băncii Naționale, fără de a bănui casierul, că sunt falsificate. El a fost prins la Târgu Jiu.

MAI NOU

Cum au ieșit alegerile

În județul Târnava Mică partidul național-tărănist, adică guvernul, a luat în total 25,857 voturi, liberalii 4599 voturi, prin urmare liberalii nu vor avea nici un om în consiliul județean. În acest județ guvernul a biruit deci cu 86 la sută din toate voturile date.

La Cluj guvernul a luat 85 la sută din toate voturile. Tot așa la Timișoara, la Brașov și Făgăraș. Directoratul ministerial din Cluj spune, că în Ardeal au biruit pretutindeni listele guvernului.

În vechiul regat liberalii au luat cincimea în 16 județe și voturi mai multe decât guvernului în județul Olt și Argeș. La Vâlcea, unde e țara dlui Duca, a biruit guvernul.

Atâta am putut afla până Joi dimineața la ora 8.

În județul Târnava-Mică voturile s'au împărțit astfel pe celea două liste:

Voturile în Târnava-Mică

Secția:	Naț.-Tăr.	Lib.	Anul.
Dumbrăveni	1239	159	41
Țigmandru	1488	75	41
Coroiu St.-Mărtin	969	294	80
Hundorf	1113	145	49
Bachnea	1910	343	112
Sânpaul	1112	426	186
Iernut	1925	369	78
Dicio St.-Mărtin	1935	280	161
Blăjel	1914	267	65
Cetatea de baltă	1781	355	62
Jidveiu	1263	177	92
Sâncel	1498	210	41
Blaj	2076	633	70
Roșia	1437	192	10
Valea lungă	1526	150	54
Micășasa	1842	279	82
Șmig	829	245	44
	25,857	4599	1272

Deci față de 25,857 voturi ale guvernului, liberalii au luat 4599, Numărul al 3-lea, adică 1272 însemnează voturi anulate, sau date rău.

În tot județul Târnava-Mică alegerile au decurs în cea mai mare liniște!

Plante străine

— Scorțișoara și Cuișoarele —

Sunt multe mâncări, cari se pregătesc cu scorțișoară sau cu cuișoare. Acestea mâncări sunt foarte bune și au un gust plăcut.

Scorțișoara și Cuișoarele se cumpără din prăvălii. Prăvălierii le aduc din țări străine, de prin Asia, Africa și America. Pe acolo cresc doi arbori, cari au coaja, frunzele și florile foarte mirositoare. Unul este arborele de Scorțișoară iar celalalt este arborele de Cuișoare.

Cei mai mulți arbori de Scorțișoară sunt în Asia de mijloc, Iaponia și Australia, iar arborii de Cuișoare, cresc mai ales prin Asia și America de mijloc și mai puțin prin Africa și Australia.

Scorțișoara crește înaltă de vre-o 10—15 metri. Frunzele sunt așezate pe crenguțe tot câte două alături. Florile sunt frumoase, mirositoare, iar fructele sunt boabe.

Cuișoarele au frunze mai scurte, în formă de lance și așezate iarăș câte două. Florile încă sunt grupate mai multe laolaltă și foarte mirositoare.

Mirosul puternic răspândit de florile de Scorțișoară și de Cuișoare, se simțeste până la depărtare de câțiva kilometri.

Dela Scorțișoară se întrebunțează scoarța. Când crenguțele sunt groase cât degetul cel mare dela mână, se reteză dela pământ și se curăță de frunze. Apoi se jupoaie scoarța cu grijire, dându-se la o parte pielea de deasupra, care este amară la gust.

Dela Cuișoare se culeg bobocii florilor. Acești boboci se uscă și au forma unor cuie. De aici numele de cuișoare. Mirosul bobocilor de cuișoare seamănă foarte mult cu mirosul florilor de garoafă.

No 804—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No G. 4277—1927 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Maurițiu Pollak repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 1200 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 1 Martie 1930 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Roșia de Secaș la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: 2 buși și un teasc în valoare de 4300 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, 24 Ianuarie 1930,

(966) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

Atât scorțișoara cât și cuișoarele sunt foarte căutate pentru mirosul gustul lor cel plăcut. Din cauza acestui gust se întrebunțează foarte mult pregătirea mâncărilor.

Din cuișoare se scoate și parfum iar mai demult se scotea din ele și culoare neagră, foarte întrebunțată vopsitorie.

Cu scorțișoară și cuișoare se face negoț foarte întins. Încă cu sute de ani înainte de aceasta — prin ev. mediu — a început negoțul cu scorțișoară și cuișoare. Cauza a fost, nici un alt arbore de prin ținuturile celea nu cuprindea atâta oleiu bine mirositor ca și scorțișoara și cuișoarele. În cuișoare se găsesc peste 25 procent oleiu bine mirositor. Acest oleiu este de culoare galbenă sau brună și cuprinde și o materie ce seamănă foarte mult cu terbentina.

Cuișoarele celea mai multe se aduc din insulele Moluce, iar Scorțișoara se aduce mai ales din China și insulele Ceylon.

Cea mai bună scorțișoară e cea din Ceylon, care e mai deschisă la culoare și are miros mai puțin plăcut.

Sunt soiuri — mai ales de Cuișoare — cari se găsesc și pe lângă marea Mediterană. Cuișoarele de pe lângă marea Mediterană se cultivă mult pentru fructele lor, cari sunt mai dulci decât o nucă, și au un miez foarte dulce care mâncat lasă în gură un gust de trandafir.

Scorțișoara și cuișoarele nu se pot falsifica ușor. Scoarța nici unui copac nu are mirosul scorțișoarei, asemenea nici mugurii copacilor nu se pot asemăna cu cei de cuișoare. Un mugur de cuișor, muiat în apă și desfăcut și tăiat dealungul, ne arată toate părțile unei flori de Cuișoare. Scorțișoara măcinată s'ar mai putea falsifica cu felurite prafuri. Cea nemăcinată însă este totdeauna adevărată.

Ion Popu-Câmpeanu.

Boale lipicioase

(Dela secțiile Astrel)

Omul a avut de luptat întotdeauna cu dușmani de tot felul. Cei mai mari vrășmași ai omului sunt boalele, cari nu cruță pe nimeni, de ești tânăr sau bătrân, de ești sărac sau bogat. În timpul războiului am pierdut cea mai mare parte a soldaților noștri doborâți de boale, și numai o mică parte din cauza glonțului.

În toate spitalele gemeau bieții soldați din cauza lingoarei și a tifosului epidemic. Boalele rele cari seceră cele mai multe vieți omenești sunt boalele lipicioase sau molipsitoare, adică acelea cari se iau dela om la om. Așa sunt de ex. vârsatul roșu, pojarul, vârsatul negru, lingoarea, grumăzarea, dizenteria și tusea măgărească. Pe cât sunt de grele, pe atât de ușor ne putem feri de ele.

Înainte cu câteva zeci de ani nu se cunoaștea pricina acestor boli. Mulți nu se fereau de ele și nici nu le lecuiau, crezând că sunt trimise de Dumnezeu ca o pedeapsă pentru păcatele făcute și că trebuie să aștepte ca Dumnezeu să le iasă. În timpul din urmă însă oamenii învățați au găsit pricina acestor boli. Cu ajutorul unui ochian (microscop) au văzut că fie-

care boală își are o sămânță. Intocmai cum grâul nu crește decât acolo unde s'a semănat, boala nu se ivește decât acolo unde este sămânța ei. Sămânța aceasta a boalelor nu se vede cu ochiul slobod. Ca un ochian care mărește de 1000 ori, abia se vede cât un punct mic. Locul unde incolțește mai bine aceasta sămânță este trupul omului slăbit. Ajunsă sămânța în trupul omului, se înmulțește și așa cu încetul ne otrăvește trupul. Abia atunci simțim că suntem bolnavi. Este de ajuns să pui un măr stricat între 100 mere bune, ca după un timp să găsești toate merele stricte. Așa este și cu bolile lipicioase: dacă în apropierea bolnavului sunt oameni sănătoși, peste câteva zile sau săptămâni sămânța boalei trece și la acei oameni. Și acum, când știm că fiecare boală își are sămânța ei, să vedem cum ne îmbolnăvim, ca să știm cum trebuie să ne păzim de ele.

Dacă am putea vedea sămânța boalei, ne-am putea feri foarte ușor, însă, cum am mai amintit, aceasta sămânță nu se vede cu ochiul liber. Ceeace se vede și cu ochiul liber însă sunt bolnavii, cari au în trupul lor sau în casa unde locuiesc sămânța boalei. Când tușesc și scuipă pe jos, ei împrăstie sămânța pe care noi o putem înghiți când suntem în apropierea lor. Iată deci o învățatură: să ne ferim de omul bolnav, dacă vrem să scăpăm de boală. Atunci când știm sau auzim că în casa vecinului sunt copii bolnavi de vărsat roșu, grumăzare, tusă măgărească, să nu trimitem pe copiii noștri să le țină de urt, pentru că atunci de sigur peste două săptămâni ne trezim că ne îmbolnăvesc și ei.

Este mult mai ușor să ne păzim să nu ne îmbolnăvim, decât să ne lecuim după ce ne-am îmbolnăvit. Te ferești parte ușor să nu cazi în prăpastie, dar după ce ai căzut nu știi sigur că mai poți scăpa. Să nu lăsăm niciodată copiii sănătoși să se joace cu cei bolnavi. Am văzut mame neștiutoare cari dădeau de mâncare cu aceeași lingură și copilașilor bolnavi și celor sănătoși. Sunt greșeli cari ni se par mici, dar ele pot da năcazuri mari, pentru că după cum zice și proverbul: puturuga mică răstoarnă carul mare. Ne-am întrebat vre-o dată, de ce în fiecare an mor mii și mii de copii din cauza bolilor lipicioase? Țăranul român știe să-și îngrijească foarte bine animalele, știe să țină carul cu boi pe drum bun, să ocupească locurile rele, dar de copii nu se poate îngriji.

Când i-se strică o ușă, știe să cheme meșterul care se pricepe, pe lemnar, dar dacă i-se îmbolnăvesc copiii cheamă pe cea mai bătrână femeie, și-i descântă. Astăzi toată lumea știe că pe bolnavul de grumăzare nu-l putem lecu cu descântece sau buruieni băbești. Numai injecțiile făcute la timp îl scapă, altfel se sufoacă, se înădușă până moare.

Doctorul chemat la vreme poate să ajute foarte mult. Dacă îl chemi prea târziu, nici el nu mai poate face nimic. Burtuiana o poți culege până e mică, mai târziu însă mărăcinii îți înțepă mâinile.

Nu pot trece din vedere o altă greșală de neiertat ce fac mamele atunci când ascund copiii pentru a nu fi vaccinați (oltoiți). Oltoirea este un leac minunat, care ferește pe copil pe toată viața de a se mai îmbolnăvi de boala impozitivă căreia s'a vaccinat. Ce bine ar fi

dacă pentru fiecare boală ar găsi învățații acest leac.

Sămânța boalelor o găsim în tot locul: în apă, pe pământ, în aer, în murdării, etc.

Sămânța lingoarei trăiește multă vreme în apă în fântână. Este bine ca fântânile să fie cât mai departe de gunoaie, pentru că după ploaie să nu se scurgă murdăria în apa pe care o bem. Când este curată, apa este cea mai sănătoasă și cea mai răcoritoare bețură.

Să ne ferim de murdării, să nu intrăm în casă murdari pe cisme, pe ghetete sau pe haine, pentru că murdăria dacă se usucă se preface în praf, pe care îl înghițim tot noi sau copiii noștri mici de 1—2 ani, cari târându-se pe jos due murdăria la gură. Iată câteva sfaturi, pe cari dacă le vom urma, ne feresc de multe năcazuri și ne ajută să ne păstrăm cea mai scumpă comoară pe care ne-a dat-o Dumnezeu: »sănătatea«.

Dr T. Spârchez.

Dehelean Petru. Am primit lei 220, din cari 175 lei abonamentul pe 1930, iar 45 lei 1 calendar mare care se trimite prin postă.

Am primit câte 90 lei dela următorii: Golban Simion, Laslău Șofron, Ioan Florea, Vasile Voaideși Negustoriu I. D, Miclăuș Teodor, Văd. Rafira Baciu, G. Tripon Florian, Sâmpetean Teodor, Pop Ioan, Bleza Nicolae, Iacob Barbu, Suci Ioan.

Ioan Bircea, Moldovan Teodor, Sanda Ioan, Morar Vasile, Simion Tomolea, Covaciu Petru, Petelean Ioan, Târnavan Ioan I. S., Petru Cătina, Ștefan Bonfi I. B., Aurel Maranescu, Petru Minea, Augustin Pop, Ignat Ilie, Barb George, Ioan Popa I. S.

Câte 180 lei: Vasile Varo, Iulean Alexandru, Ștefan Betea, Primăria Bălcaci, Neamț Simion, Oltean Ioan I. P., Silviu L. T. Raica, Ioan Stoia, Alexandru Boeriu, Of. parohial Nădlac, Candrea Nicolae, Punduc Flore, Aron Fechete, Iuliu Nistor, Nicolae Băcel, Ing. Vasile Rusu, Victor Gergely, Pop Grigore, Ioan Târția, Dumitru Mureșan, Of. parohial Romuli, Filip Ioan, Octavian Pop, Ioan Toma I. S., Fălcușan Nicolae.

Muntean Iulian, Tivadar George, Dumitru Periș, Isidor Saturn, Ioan Câmpean, George Dragomir, Reun. de cant. și muzică Vărădia, Vasile Buzilă I. M., Fărcaș Nuțu, Ioan Cristea, Stoica Iosif.

Bucur Ioan I. I., Primăria Idiciu, Pinte George, Ioan Țichindelean, Ieronim Hangea, Ioan Cioatloș, Alexandru Fărcaș, Parohia Vașad, Comșa Ioan.

Duma Vasile, Camil Nicoară, Ioan Chirilă, Dr. Victor Peteanu, Antone Bălan, Petru Mărculescu, Școala primară Pișcari, Grigore Petean, Muntean Aurel, Muntean Ioan I. Șt., Fleșer Cornel, Docea Aron, Câmpean Teodor, Sânc Octavian, Popa Ioan I. Simion, Popa Aron, Costan Macarie.

Aurel Bărsan, Poclitari, Truța Ilarie, Ioan Brocia I. S., Artemiu Boeriu, George Muntean, Iosif Pop, Candor Leonora, Miculiț Ioan, Zima Florian, Jurca Onoriu, Silviu Popoviciu, C. C. Beriu, Ioan Jurconi, Of. parohial Gligorești.

Ambrosiu Hirian, George Iuoraș, Simion Gâmbuțan, Petru Florescu, Petru Dănilă, Părdut Teodor, Gregoriu Borlan, D. Teodor, Majorean Iacob, Macarie George, Ioan Butnariu, Iacob Moldovan, Alex. Troancă, Traian Lincariu, Petru Vinolea, George Câmpean, Ioan Crăciunean, Anca Alexe, Pop Ioan I. Costan, Nicolae Mihai.

Adrian Muntean, Maxim Lodroman, Ioan Simu, Ioan Chirilă, Liciniu Papiu, Ioan Gânța I. V., Simion Pinte, Ioan Florean, Ioan Zestrean, Antoniu Bigheriu, Gavrilă Tătar, Alexandru Naghi, Dr. Mircea C. Pop, Anton Bisoc, R. Vlad, Pinte I., Gerdanoviciu G. Teodor Sermeșan, Mihai Radu, Mihai Boer, Petru Topor I. M., Mihai David I. T., Alex. Boer, Mihail Colcer, Ioan Sandoș, Nicolae Drăgălina, Ioan Franț, Iosif Dan.

Alte sume: Simion Roșă din V. 350; Popa Andreiu 100; Simion Burian 100; Blai Irimie 135; Brișcan Petru 270; Chiorean Dumitru 360; Vasile Buju Brumatu 305; Ioan Mețențan 45; Nekov Ivan 45; Truța Gligor 45; Bărsan Petru 45; Crișan Aurel 100; Aurel Țelnar 50; Ardelean Nicolae 175; Vasiliță Pop I. G. 175; Duca Vasile 503; Eugenia Butnariu 120; Emil Țepeluș 190.

Lăzurca Dumitru 136; Conopan Iosif 100; Ioan Zenoagă 640; Achim Pobega 270; Raveca Pop 45; Teodor Voideși Negustoriu 30; Anton P. Balașcă 45; Surorile de caritate Turulung 175; Dr. Coriolan Sabău 577 50; Ioan Pocan 100; Vasile Seicean 100; Groza Horea 195.

Tulea Vasile 80; Ghedeon Pocol 80; Ioan Babă 175; Țăran Lazar 80; Verdeș Gavril 135; Sofia Huina 500; Halmi George 192; Traian Muntean 100; Tușer Onuț 100; Nicolae Turjan 165; Rus Augustin 50; Popa Iosif 95; George P. Mărza I. I. 20; Loghin Hanc 45; Vasile Cozma 60.

Of. parohial Hidiaga 50; Stupinean Alexandru 45; Târziu Iulian 50; Costescu Iosif 50; Cherecheș Grigore 160; Ioan Căpălnean 710; Const. Pica 175; Breaz Teodor I. G. 105; Dumitru Dandu I. D. 100; Vaidasig Emilia 100

Octavian Dragoș 70; Dănilă Moldovan 300; George Cantor 360; Teodor Mărza I. P. 100; Octavian Bulbuc 360; Simion German 345; Stan Dumitru 175; Școala primară Gurghiu 360; Liviu Marele 100; Popa Vasile 140; Cuțurăș Flore 95; Sânmărghitan Petru 100.

Danciu Vasile 83; Hățeșan Augustin 173; Vasile Erdoș 175; Moldovan George 120; Popa Ioan 80; Bucu

Ploaie, ori când dorim

Învățații de mult își tot bat capul, cum s'ar putea face ca să avem ploaie, oricând dorim. Incercat-au cu tot felul de mijloace, dar nu le-a reușit. Un învățat din Olanda, cu numele *A. V. Eraart* din Amsterdam (capitala Olandei, o țară din partea de miazănoapte a Europei) și-a dat seama că norii nu sunt altceva decât vapori (aburi), cari devin ploaie, îndată ce se răcesc. Ca să avem ploaie, n'avem deci decât să răcim acești vapori. Atunci i-a plesnit lui prin minte că dacă ar sdrobi gheața foarte mărunț și ar arunca-o printre nori, vaporii din nor, răcindu-se, ar coborî pe pământ în formă de ploaie. A făcut deci o încercare, și a izbândit, pe deplin. Guvernul olandez, văzând că e vorba de o mare binefacere pentru omenime, acuma începe să facă încercări în mare.

Chipul nostru arată un sac plin de gheață mărunțită, așezată pe roțile unui aeroplan, pe care dl Eraart (însemnat cu X) și prietini săi (arătați în chipul nostru, alături de el) o vor urca deasupra norilor, ca să primească ploaie din belșug.

Zaharie 100; Gavril Cherloabă 50; Soproni Francisc 160; Dobrin Ioan 160; Ceu Petru 135; Gheorghe Nicodin Niciu 175.

Ioan Masca 450; Emanoil Țifrea 300; Alexandru Cherecheș 540; Pinte Vasile 545; Romanțian Remus 200; Țica Gexa 200; Vichente Alesu 210; Suci Dumitru 45; Traian Ciocmărean 100; Ioan Moldovan 45; George Goța 50; Ioan Tămaș 220; Dr. Valer Suciu 205; Iacob Moldovan 45; Traian Marcu 420.

Partenie Ungurean 80; Rotariu Vasile 200; Simion Gâmbuțan 40; Iosif Lenghel 80; Gherasim Poi 40; Vasile Pop 480; Ioan Oltean 320; Demetriu Fărcaș 200; Ioan Pandea 330; Ioan Groșorean 200; Sabou Alexandru 200; Alexandru Paul 200; Vasile Oltean 300; Iuliu German 100; Ploscariu Ilisie 270; Nicolae Spătariu 360; Ilie Berghexan 245; Petru Bunișeu 145; Burlec Dănilă 165.

Redactor: IULIU MAIOR.

Se apropie postul mare

când fiecare creștin trebuie să se îngrijească înainte de toate de mântuirea sufletului său

Aceasta se poate face mai bine prin citirea cărților de conținut religios.

Asfel de cărți sunt „Cărțile Bunului Creștin“, cari apar la Blaj și pe cari ar trebui să le citească fiecare creștin.

Iată numerii apăruiți până acuma:

No. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărțica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevărata fericire, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. Talaa Spovedaniei, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade. 116 pagini, prețul 15 lei.

No. 7. Tălcuirea apostolilor din Duminicile de peste an, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari li cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strămoșească ne arată, care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9 Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

Toate broșurile acestea fac laolaltă 972 pagini de tipar, și cu toate acestea nu costă decât 117 lei. Celce trimite banii deodată Librăriei Seminariale din Blaj, le primește fără de a avea spese postale, pe când dacă le procură pe rând, trebuie să mai adaugă și câte 3-5 lei spese postale.

Nr. 1, 2 și 3 ai «Cărților Bunului Creștin» s'au trecut, așa că nu se mai află la nici o librărie.

Cetiți și răspândiți „Cărțile Bunului Creștin“!

No 2140—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2170—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului „Patria“ bancă pentru cred. com. și ind. s. a. repr. prin avocatul Dr. Eugen Moldovan Blaj, pentru încasarea creanței de 5000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 20 Februarie 1930 orele 5 p. m. la fața locului în com. Bucerdea grănoasă la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: Vaci, cucuruz, coșer și car în valoare de 19,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 30 Ianuarie 1930.

(975) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No 2221—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No G. 2221—1929 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului „Patria“ banca pentru cred. com și

ind. s. a. repr. prin avocatul Dr. Eugen Moldovan Blaj, pentru încasarea creanței de 3450 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 20 Februarie 1930 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Bucerdea gr. la locuința urmăritilor No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: coșer, cămară de scânduri, căruș ș. a. în valoare de 38.500 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, 30 Ianuarie 1930.

(974) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No 1140—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No G. 3830—1928 a judecătorei de ocol Blaj în favorul reclamantului Asociația Viticultorilor din Pod. Ard. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 6967 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 28 Februarie 1930 orele 10 a. m. la fața locului în comuna Blaj, la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitație judiciară: 600 litri vin alb în valoare de 30,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, 24 Ianuarie 1930.

(971) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No. 29—1930

Publicație

Primăria comunei Chesler, arăndează teritorul de vânat al comunei Chesler prin licitație publică, ce se va ținea în localul primăriei în ziua de 1 Aprilie 1930, ora 10 a. m.

Prețul de strigare 1000 Lei.

Condițiunile, se pot vedea la primărie, în orele oficioase.

Chesler la 20 Ianuarie 1930.

PRIMĂRIA COMUNALĂ

(960) 1—1

No. 29—1930

Publicație

Primăria comunei Făget, arăndează teritorul de vânat al comunei Făget prin licitație publică, ce se va ținea în localul primăriei în ziua de 1 Aprilie 1930, ora 10 a. m.

Prețul de stricare 1000 Lei.

Condițiunile se pot vedea la primărie, în orele oficioase.

Făget la 20 Ianuarie 1930.

PRIMĂRIA COMUNALĂ

(959) 1—1

CULTIVATORII DE VII

și toți cei cari doresc să-și facă vie, să ceară cu toată încrederea altoi dela

Fundațiunea Laday

din Petrisat, lângă Blaj.

Specialități pentru vinuri

Bucata 5—6 Lei

(926) 6—6

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie

No. 29—1930

Publicație

Primăria comunei Tăuni, arăndează teritorul de vânat al comunei Tăuni prin licitație publică, ce se va ținea în localul primăriei comunale în ziua de 1 Aprilie 1930 ora 10 a. m.

Prețul de strigare 1000 Lei.

Condițiunile se pot vedea la primărie, în orele oficioase.

Tăuni la 20 Ianuarie 1930.

PRIMĂRIA COMUNALĂ

(958) 1—1

BETIA

Cine voește a scăpa de patima oceaasta uricioasă să întrebuințeze »Antibetina Vertes« scutit legal, preparat de mult încercat, care desgustă betivul de băuturi spirtoase. Fiind fără gust se poate da pătimășului fără știrca sa. Mii și mii scrisori de recunoștință.

2 flacoane 360 lei

946) 2—2 plus spesele postale

Farmacia „Vulturul Alb“ Lugoj, Yr.

Bolnavii de

Plămâni

asmafici, bolnavii de piept, scrofuloși, anemici, săraci de sânge, slăbiți, atla mult de rita ușurare a suferințelor lor prin

SIROPUL VERTE

4 sticle 540 lei

Casă de vânzare

O casă, constatătoare din 2 odăi, bucătărie și cămară în Strada Simion Bărnuțiu, Blaj, se vinde din mână liberă. Doritorii se vor adresa la

GHEORGHE BAN
TAMPLAR

Se vinde o

mașină de treerat

marca „Ferroagricola“ 720 mm cu motor de 10 HP, în stare foarte bună, garantată; se vinde din mână liberă la

MIRON ȚETC

Feisa, jud. Târnava mic

(941) 3—5

Șofer mecanic

cu recomandatii bune,

CAUTA POST

Doritorii vor binevoi să se adreseze

GÂRBOVA DE JOS
p. Aiud

AUREL ȚĂLN
șofer mecanic

(793) 2—3